

„Тата, ти си луд“, Вилијем Саројан
Осмех нема цену

Књигу „Тата, ти си луд“ написао је Вилијем Саројан. Писац започиње причу прославом рођендана десетогодишњег дечака који је од оца на поклон добио његов последњи роман, из којег би дечак требало да „краде“ занат. Није имао идеју о чему би могао да пише. „Пиши о себи“, сугерисао му је тата. „А ко сам ја?“, питао се дечак. „Пиши па ћеш сазнати“. Дечаку у том тренутку ништа није било јасно.

Млађа сестра и мајка живе у једном стану, а отац у другом, на обали океана. Родитељи су одлучили да живе одвојено због честих свађа. Дечак је желео да буде уз мајку и сестру и да спава у својој топлој чистој постељини, али је волео да буде и уз оца. Временом је потпуно прешао да живи са оцем. Променио је и школу коју баш и није много волео. Отац га је учио како да се привикне на тешке услове живота и располаже новцем. Да има мало, а да има све. Купили су мали црвени форд који је био прилично стар, али којим су њих двојица путовали, уживали и све више упознавали један другог. Посећивали су плаже, цркве, кућу где је отац раније живео. Дечак је сањарио да посети Месец, да буде први који је тамо отишао.

Чудно, али писац ретко кога ословљава именом, можда на тај начин покушава да каже да име, новац, богатство или сиромаштво нису битни. Битно је само оно што носимо у себи. Отац је дечака кроз сваку шетњу и разговор учио о животу. Хранио је његову душу и учио га свом занату. Дечак, на крају, пожели да постане писац, али писац који ће писати о срећи и осмеху.

Јер, осмех нема цену!

